కథ

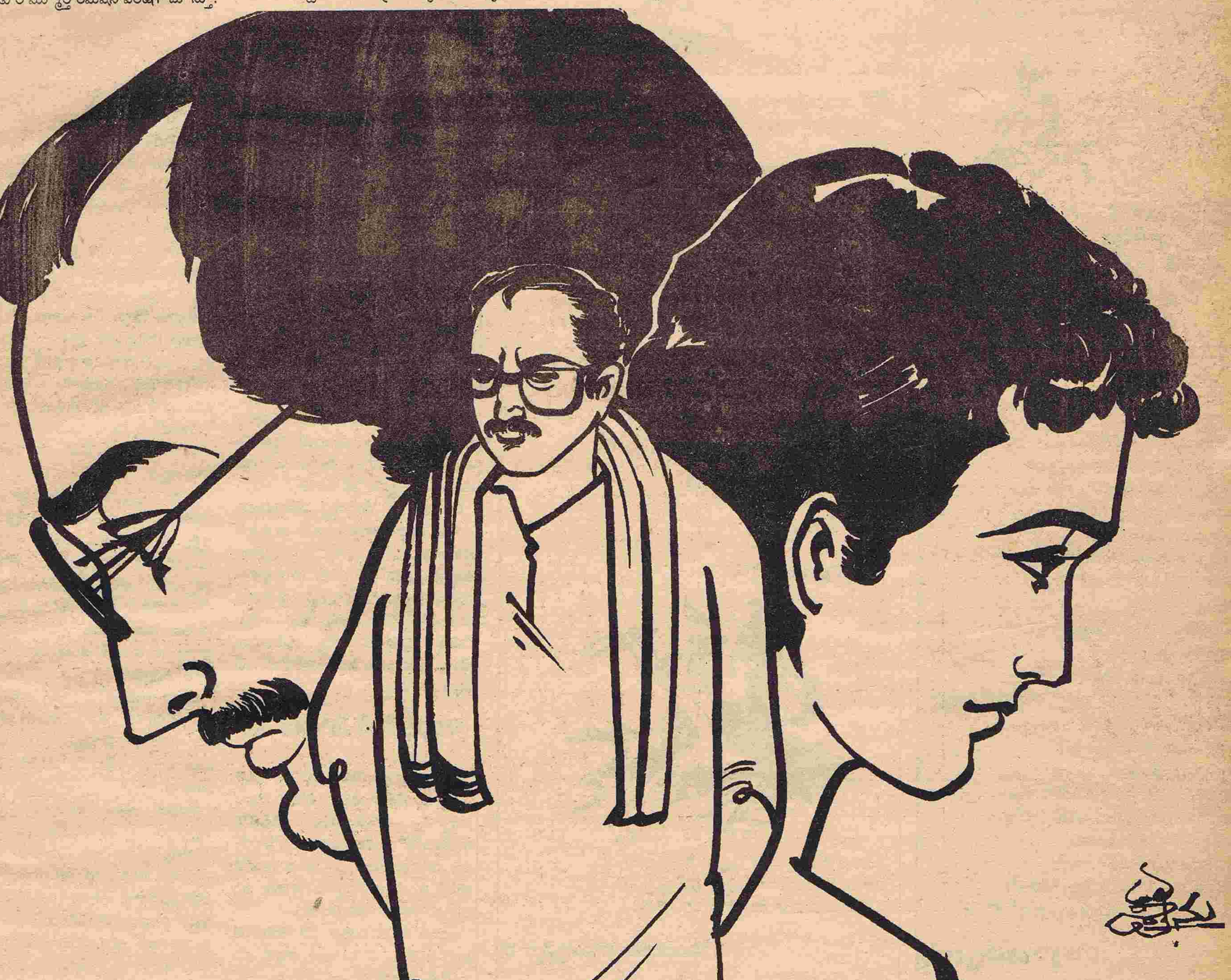

పైకొచ్చే కుర్రాడు

-కె. వెంకట కృష్ణారావు

''అదిగో కంపార్ట్‌మెంట్ అటు చివర ఆ కిటికీ పక్క సీటు పక్కగా నిల్చున్నాడు చూడూ బ్లాక్ ప్యాంట్ మీద వైట్ షర్ట్ టక్ చేశాడూ అతనే రమేష్ అనీ మొన్న మా అమ్మాయిని చూసుకోవడానికి వచ్చిన పెళ్ళికొడుకు. ఎంబిఏ చదివాడు. ఉద్యోగం కోసం చూస్తున్నాడు. వెనక ఓ మాదిరి ఆస్తి కూడా ఉంది. తల్లిదండ్రులకు ఒక్కడే కొడుకు. చూస్తున్నావుగా అందగాడే. అందుకే ఈ అబ్బాయినే అమ్మాయికి ఖాయం చేశాను'' అన్నాడు జనార్ధనం రామ్మూర్తితో.

''అలాగా! అయితే అతగాడు నీ కాబోయే అల్లుడన్నమాట. బాగుంది. ఓసారి పలకరించరాదూ'' అన్నాడు రామ్మూర్తి రమేష్‌ని పరీక్షగా చూస్తూ.

''ఇప్పుడేం పలకరిస్తాంలే. అసలే కంపార్ట్‌మెంటంతా చాలా రష్‌గా ఉంది. ఈ చివర నుంచి ఆ చివరకు వెళ్ళగల పరిస్థితిలో ఉన్నామా మనం. ట్రైను దిగాక అవకాశం ఉంటే పలకరించి పోదాం'' అన్నాడు జనార్ధనం.

''ఏం జనం ఈవేళ. ఇసకేస్తే రాలనట్లుగా ఉన్నారు. ఇంతకూ మన కర్మ గురించి చెప్పుకోవాలి. అర్జంటుగా ఉన్న ఫళంగా బయల్దేరవలసి వచ్చింది. ఎంత ప్రయత్నించినా రిజర్వేషన్ దొరకలేదు. చివరకు ఈ జనరల్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో ఎక్కి ఎలాగో ఆ పోర్టర్ని పట్టుకుని సీటు సంపాదించుకున్నా మీద పడిపోయే ఈ జనంతో నాకు ఊపిరే సలపడం లేదు'' విసుగ్గా వెనక్కు వాలాడు రామ్మూర్తి.

జనార్ధనం నవ్వి ఊరుకున్నాడు. అతని చూపంతా కాబోయే అల్లుడి మీదే ఉంది. రామ్మూర్తి కూడా అటు దృష్టి మళ్ళించాడు. రమేష్ ఏదో వాదిస్తున్నాడు కిటికీ పక్క సీటతనితో. బాగానే విన్పిస్తోంది అతని గొంతు కంపార్ట్‌మెంటంతా.

''అది కాదండి. అందరం ఒకే ట్రైనులో, ఒకే కంపార్ట్‌మెంట్లో ప్రయాణం చేస్తున్నాం. ఏదో ఈ రెండు గంటలూ సర్దుకుపోవాలి. అంతేకాని ఎవరికి వాళ్ళం స్వార్ధంతో ప్రవర్తిస్తే ఎలా? ఏం కూర్చున్నవాళ్ళే టికెట్లు కొన్నారా? లేకపోతే కూర్చున్నందుకు ఎక్కువ డబ్బు రైల్వే వాళ్ళ కిచ్చారా? అలాంటిదేం లేదు కదా. కాకపోతే ముందుగా వచ్చో, లేకపోతే వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ తోసేసి రైలెక్కి ఆక్రమించుకునో, అదీ చేతకాకపోతే ఏ రైల్వే పోర్టరుకో, ఇంకొకడికో డబ్బు పారేసో సీటు సంపాదించి ఉండవచ్చు ఇప్పుడు కూర్చున్నవాళ్ళు. అయితేనేం కాస్త ఆలోచించండి. నుంచున్నవాళ్ళూ మనుషులే. టికట్టంటూ కొన్నాక జనరల్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో సర్దుకోవడానికి ప్రతీ ఒక్కరికీ హక్కుంటుంది. అసలు మానవత్వం అంటూ ఉండాలండీ. పక్కవాడు నిల్చుని, అదీ ఒక కాలు మీద నిల్చుని, రెండోకాలు ఆన్చడానికే స్థలంలేక నరకబాధ అనుభవిస్తూ ఉంటే కూర్చున్నవాళ్ళు హాయిగా, కాలిమీద కాలేసుకు కూర్చుని ఏదో రైలు కుదిపినప్పుడో, లేదా పొరపాటునో కొద్దిగా చెయ్యో, కాలో తగిలితే చాలు విరుచుకుపడి పోవడం, నిల్చున్న వాళ్ళను అస్పృశ్యులుగా చూడడం సబబేనా? అంతా కలిసిమెలిసి ఉండాలండీ. ఈ చిన్న కంపార్ట్‌మెంట్‌లోనే చిన్నచిన్న స్వార్థాలు వదులుకుని ఐకమత్యంగా ఉండలేని మనం ఇక దేశం మొత్తాన్ని సమైక్యంగా ఏం నడపగలమండీ?''

మెచ్చుకోలుగా కాబోయే అల్లుడి వంక చూసి ఏమంటావన్నట్టు మిత్రుడి వంక తలతిప్పాడు జనార్ధనం. రామ్మూర్తి నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

మొత్తానికి రమేష్ ఉపన్యాసానికి ప్రభావితుడైనట్టే ఉన్నాడు కిటికీ పక్క సీటతను. కొద్దిగా జరిగి రమేష్‌ని కూర్చోమన్నాడు. అక్కడ కూలబడ్డాడు రమేష్.

పావుగంట గడిచిపోయింది ట్రైను రాజమండ్రి స్టేషన్‌లో ఆగింది. కిటికీ పక్క సీటతను లేచి దిగిపోయాడు. రమేష్ ఫ్రీగా ఒక్కడూ విశాలంగా కాళ్ళు జరిపి కూర్చున్నాడు.

రాజమండ్రిలో జనం బాగా ఎక్కారు. కంపార్ట్‌మెంట్ ఇంకా కిక్కిరిసిపోయింది. గాలి కూడా చొరడం లేదు. ఇప్పుడు జనార్ధనానికీ, రామ్మూర్తికీ రమేష్ కనబడ్డం లేదు. ఉన్నట్టుండి రమేష్ గొంతు పెద్దగా విన్పించింది.

''ఏమిటయ్యా. ఎందుకలా మీద పడతావ్. తిన్నగా నించోలేవూ. అవునయ్యా ట్రైన్ రష్‌గానే ఉంది. అయితే మాత్రం? ఏమిటీ ముసలివాడినంటావా? కాస్త జరిగితే కూర్చుంటానంటావా? చూడు అష్టకష్టాలూ పడి సీటు సంపాదించుకుంది నీలాంటి వాళ్ళను కూర్చోపెట్టడానికి కాదు. అయినా ప్రతివాడూ రైలెక్కేవాడే. ఏం బస్సులో పోలేవూ. జరుగు జరుగు ఒక్క తోపు తోశానంటేనా? ఛీ వెధవ జనం. ఏళ్ళు పెరిగినా బుద్ధి ఉండదు''

రామ్మూర్తి జనార్ధనం వంక చూశాడు. జనార్ధనం ముఖం వాడిపోయి ఉంది. స్నేహితుడి ముఖం చూడలేనట్టుగా తలదించుకున్నాడు.

ట్రైన్ విజయవాడ చేరాక జనార్ధనం, రామ్మూర్తి ట్రైన్ దిగారు. రమేష్ కూడా అక్కడే దిగాడు.

''అల్లుడ్ని పలకరించవూ'' అన్నాడు రామ్మూర్తి నేరుగా ఎగ్జిట్ వైపు పోతున్న మిత్రునితో.

''అతన్ని నా అల్లుడనకు. అల్లుడ్ని చేసుకునే ఉద్దేశం ఇంతక్రితమే వదిలేశాను'' అన్నాడు జనార్ధనం.

''అదేం?'' అన్నాడు విస్మయంగా రామ్మూర్తి.

''అంతే! నాకు తను నీడ పొందిన తర్వాత పదిమందికీ నీడ కల్పించేవాడు కావాలి నా అల్లుడిగా. అంతేకాని ఏరు దాటిన తర్వాత తెప్ప తగలేసేవాడు కాదు. తను అందలం ఎక్కేదాకా సోషలిజం గురించి మాట్లాడి తర్వాత కళ్ళు నెత్తికెక్కించుకునేవాడు, తనకు దొరికింది ఇతరులతో పంచుకునే అలవాటు లేనివాడు నాకు అల్లుడిగా రావడానికి అర్హుడు కాదు'' అన్నాడు జనార్ధనం కాస్త ఆవేశంగా.

''అలాగా. అయితే అతన్ని కచ్చితంగా నీ అల్లుడిగా చేసుకోవుగా'' అన్నాడు రామ్మూర్తి ముసిముసిగా నవ్వుతూ.

''దానికి అనుమానమెందుకు. నా కూతురికి ఇంకో సంబంధం చూస్తాను'' దృఢంగా చెప్పాడు జనార్ధనం.

''సరే. నాకూ పెళ్ళీడుకొచ్చిన కూతురుందని తెలుసుగా నీకు. నాకు కావలసిన కుర్రాడు ఈ రమేష్. ఇతన్ని నా అల్లుడిగా చేసుకుంటాను'' అన్నాడు రామ్మూర్తి.

''ఏమిటీ?'' అన్నాడు జనార్ధనం విస్తుపోయి.

''అవును. నా దృష్టిలో కుర్రాడికి పైకొచ్చే లక్షణాల చాలా ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా ఈ కాలంలో మా రంగంలో పైకి రావాలంటే ఇలాంటి లక్షణాలుండి తీరాలి. త[illegible] అవసరం తీర్చుకోవడానికి జనాన్ని కదిపేసేలా మాట్లాడ్డం ఆ తర్వాత తను ఏ మాత్రం నష్టపోకుండా అవసరమై[illegible] రౌడీయిజం ప్రదర్శించడం మా రంగపు బుద్ధిమంతుల్[illegible] కావాలి. మొత్తానికి ఈ రమేష్ జనం సంగతి బాగా తెలిసి[illegible] కుర్రాడు. అతనలా ఆ ముసలాడ్ని దబాయిస్తుంటే ఇందాక నువ్వు చెప్పిన ఆ ఉపన్యాసం సంగతేమిటి బాబు అని అంతమందిలో ఒక్కడైనా అడిగాడా.

అలా జనంలోని బలహీనతను వాడుకునే నేర్పున్న ఈ కుర్రాడు నీ అల్లుడిగా కంటే నా అల్లుడిగా, ముఖ్యంగా న[illegible] వారసుడిగా బాగా పనికొస్తాడు. కొద్దిగా సానబెడితే చాలు నీకూ తెలుసుగా. నాకు కొడుకైనా కూతురైన అమ్మాయొక్కతే కదా. కుర్రాడి అడ్రసూ అదీ ఇవ్వు'' అన్నాడు రామ్మూర్తి చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ మెరుస్తున్న కళ్ళతో.

చదువరులారా! ఇంతకూ రామ్మూర్తి చిన్నాకాని పెద్దాకాని ఓ మధ్యపాటి రాజకీయ నాయకుడని ముందుగా మీకు మనవి చెయ్యనందుకు మీరంతా ఈ మతిమరుపు రచయితని పెద్ద మనసుతో క్షమించి తీరాలి.